

December 2025

BLOMSTERBEDET

Tidsskrift for livet i og omkring Solhjem

FRA UDELIV TIL INDELIV

Et solidt
fundament

Indelivet i
vuggestuen

Med kærlighed og
taknemmelighed

BLOMSTERBEDET

Er et kombineret tidsskrift og nyhedsbrev for Solhjem, Rudolf Steiner vuggestue og børnehave. Blomsterbedet udgives af en frivillig redaktion i samarbejde med bestyrelsen, Solhjems ansatte og alle øvrige bidragsydere.

REDAKTION

Jacob Keemink,
redaktion og indsamling af bidrag
tlf. 30 25 99 91
jacobkeemink@gmail.com

Nicolai Prang Stokbro,
layout og fotoredigering
tlf. 26 80 20 55
nicolaitueandersen@gmail.com

BIDRAGSYDERE

Alle med tilknytning til Solhjem kan bidrage til Blomsterbedet, og vi modtager meget gerne både idéer og indlæg til bladet. Kontakt os på ovenstående mails eller fang os på Solhjem, hvis du ønsker at bidrage til bladet.

UDGIVELSER

Blomsterbedet udkommer to gange om året; juni og december.

EFTERÅR I SOLHJEM

Jacob Keemink
Redaktør

Skt. Michaelsfest, Lanternefest og jul. Det er efterårets højtider her i Solhjem. Når efteråret kommer og vinteren står for døren, så bliver det koldt og vådt ude, og vi søger indenfor i mere behagelige rammer. Her i Blomsterbedet har vi tidligere bragt et tema om udeliv. Udeliv er ladet med positive associationer: Bevægelse, energi, frisk luft, sol, himmel og landskab. Indeliv har en mere tve-tydig klang: inaktivitet, magelighed, skærme og mangel på sanseoplevelser. Men der er bestemt også positive sider, der er værd at se nærmere på: Indenfor samles vi om madlavning, håndarbejde og kreative sysler, eventyrfortælling og ro. Her er hygge og stearinlys i mørket.

Videnscentret Bolius skriver, at vi danskere i gennemsnit bruger 80-90% af vores tid inden døre – og det tal er stigende. Så må vi også få det bedste ud af det! Det er det, dette

nummer af Blomsterbedet stiller skarpt på: Hvordan skaber vi gode rammer for og kvalitet i børnenes indeliv?

Vi har samlet bidrag fra alle dem, der kommer i Solhjem til daglig; medarbejdere, forældre og bestyrelsen. Også børnene har bidraget, da de gennem billederne er med til at vise, hvad der foregår i Solhjem, når vi forældre har vinket farvel ved parkeringspladsen.

Lige netop billederne har været svære at få indsamlet til de seneste udgivelser. Der er travlhed på stuerne, GDPR-regler, der skal overholdes, og så er det ikke alle børn vi har lov til at bruge billeder af. I dette nummer er det alligevel lykkedes at bringe fine billedreportager, så stort tak til alle jer, der har fået det til at ske og givet lov til, at vi kan bringe billeder fra hverdagen i Solhjem. Det er det, der gør bladet relevant for de vigtigste personer i Solhjem: Børnene.

God læselyst, god jul og godt nytår!

Nicolai & Jacob

ET SOLIDT FUNDAMENT

Tina Lauritsen
Leder, Solhjem

Under temaet indeliv skriver to pædagoger i dette nummer af Blomsterbedet om en række af de kerneværdier, som vi praktiserer hver dag i Solhjem. De skriver om, hvordan indelivet folder sig ud i henholdsvis vuggestue og børnehave, og derfor er indholdet naturligt forskelligt. Men de pædagogiske værdier, deres beskrivelser hviler på, er de samme og helt genkendelige. De udtrykker på fineste vis det pædagogiske fundament, vi står på i Solhjem.

I sidste nummer af Blomsterbedet skrev jeg om det at give børnene et solidt fundament at stå på og møde verden med. Og jeg skrev om, hvorfor vi vægter det pædagogiske arbejde, som vi gør. For at kunne det, er der et større og bredere fundament, som også må plejes: Vi må værne om vores fysiske omgivelser og vores

bygninger. Vi må sikre en sund økonomi, så vi står sikkert på benene og kan blive ved med at udøve det vigtige pædagogiske arbejde også i fremtiden. Vi må også arbejde med os selv for at forblive levende mennesker, der gør sig umage, og vi må arbejde med hinanden i det kollegiale fællesskab, så det kan udvikle sig.

PÆDAGOGEN SOM STEMNINGSBÆRER

Det sidste er uhyre vigtigt. Det er en grundsten i det pædagogiske arbejde i Solhjem, at den voksne bestræber sig på at være efterlignelsesværdig i sin omgang med børnene. Det pædagogiske arbejde begynder således hos os selv. Børn efterligner alt i deres omgivelser, og da vi er en helt væsentlig del af denne omgivelse, når de er her i Solhjem, må vi være opmærksomme på, hvordan vi virker. Det handler om hele vores fremtoning; hvordan vi taler, bevæger os og handler. Snarere end at fortælle om tingene, må vi vise de menneskelige kvaliteter, som vi gerne vil fremelske hos børnene; for eksempel omsorg, respekt, tillid, livsglæde

og nysgerrighed på verden. Vi er bærere af den stemning, som børnene lader sig inspirere af. Så vi må finde det i os selv.

PÆDAGOGISK UDVIKLING

Derfor har vi brug for at være i et fortsat udviklingsarbejde; både hver især og i fællesskabet. Vi må tale sammen om det, vi gør, hvordan vi gør det og hvorfor. Vi skal ikke være perfekte, vi er jo bare mennesker som alle andre, men vi må være åbne for pædagogiske refleksioner omkring vores egen praksis og villige til at arbejde med det.

I Solhjem bruger vi vores pædagogiske møder til blandt andet dette arbejde. Når vi samles alle sammen – ca.

hver anden måned – har vi altid et fælles udviklingsarbejde på programmet. På de mellemliggende afdelingsmøder kan hver enkelt afdeling så arbejde videre med de temaer, som særligt er relevante og aktuelle hos dem. Vi har også en årlig pædagogisk dag, hvor vi kan fordybe os i forskellige temaer. For nyligt havde vi sådan en dag fyldt med oplæg og workshops, hvor de pædagogiske medarbejdere delte tanker om pædagogikken og praktiske pædagogiske værktøjer med hinanden.

GAMLE HUSE OG LEVENDE RUM

De fysiske omgivelser er vi alle afhængige af hver dag. Der er alle disse små ting

i omgivelserne, som man til dagligt ikke lægger mærke til, men som pludseligt larmer, når de ikke virker: Så måtte en række vinduer pludseligt udskiftes. Så gav flere gamle låse i flere gamle døre pludseligt fortabt. Så skulle kælderen under nr. 96 pludselig renoveres. Så forsvandt gulvvarmen pludseligt i vuggestuen, og en opvaskemaskine holdt op med at fungere ...

Gamle huse skal plejes og have opmærksomhed. Vi elsker vores gamle bygninger på Strandvejen, og ind imellem må vi være lidt overbærende og ekstra kærlige med dem. De har trods alt tjent mange mennesker gennem mange år. Der er meget historie i de rum, vi omgiver os med. De har stemning i sig, som vi kan arbejde med, og de skaber en rar og lidt gammeldags ramme om vores arbejde, som vi ikke ville undvære.

Både inde og ude er vores omsorg for de fysiske omgivelser en aktiv del af vores pædagogik.

OVERSKUDSKRÆFTER OG FREMBLIK

Et af de 'plejeområder' i Solhjems fundament, som der ikke er så mange, der lægger mærke til, er økonomien. Den lever sit eget stille liv og er ikke desto mindre helt afgørende for vores pædagogiske arbejde. For nyligt blev den synlig med orienteringen om en ekstraordinær takststigning i 2026. Her har bestyrelsen i Solhjem i samarbejde med mig og administrationen valgt at have tillid til opbakningen hos jer forældre til, at vi gør alt til Solhjems bedste.

Med dette tiltag laver vi en afgørende vending i Solhjems fundament, som skaber nye overskudskræfter

og handlekraft til de kommende år: Vi arbejder på en omlægning af vores skovbørnehave til en langsigtet og mere bæredygtig løsning, vi har planer om tiltrængte fornyelser i vores uderum, vi skal langtidssikre Solhjem ledelsesmæssigt og sidst men absolut ikke mindst har vi brug for at skabe fornyet pædagogisk overskud i hverdagen med jeres børn. Det er vigtigt, at Solhjems økonomi ikke står i vejen for, at vi kan stå for den pædagogiske kvalitet i hverdagen, som vi ønsker.

FOR BØRNENE

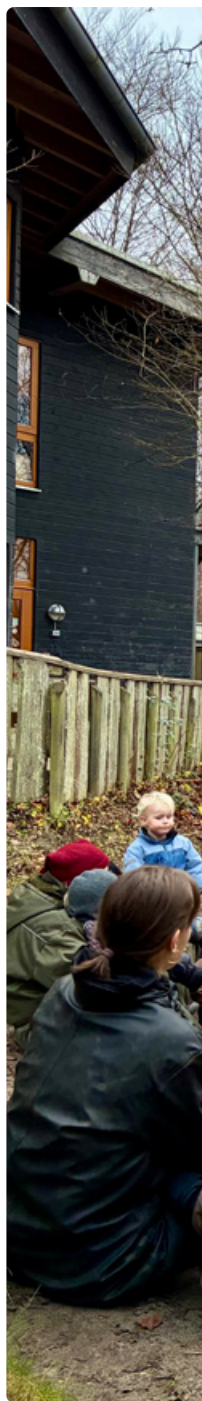
Der er mange ting, som må plejes og gives opmærksomhed, for at Solhjem kan stå stærkt og solidt. Og det hele sker for børnene. Ja, faktisk er der ikke noget

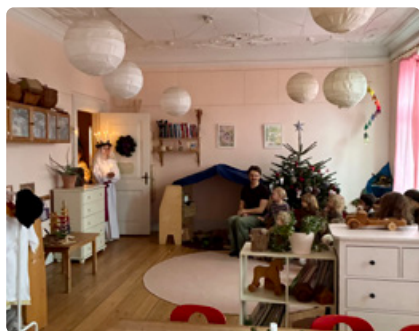
af det, vi gør, som ikke er for børnene – uanset om det sker helt usynligt, lidt tilbagetrukket eller helt fremme, hvor alle får øje på det. Hver dag arbejder vi for at sikre et solidt fundament i og omkring Solhjem, så vi kan skabe dejlige stunder og livsglade udviklende fællesskaber for de børn, som kommer her. Og for at I forældre kan overgive jeres børn til os hver dag i tillid til, at de netop får dejlige og oplevelsesrige dage her. For det er derfor, vi er her. Det er det, der driver os, og som vi er sammen her for at gøre. Og det er jo rigtig rart at tænke på.

Rigtig glædelig jul til jer alle, vi ses til et nyt og givende år i Solhjem

Tina Lauritsen

JUL I SOLHJEM

Nyt fra FORÆLDREUDVALGET

Kære alle forældre i Solhjem

Vi glæder os rigtig meget til at dele forårets kommende arrangementer med jer. Vi i forældreudvalget drømmer om at skabe et endnu tættere og hyggeligere fællesskab omkring Solhjem – et sted, hvor vi som forældre kan lære hinanden lidt bedre at kende og have nogle gode stunder sammen med vores børn.

Gennem de arrangementer, vi planlægger, håber vi at kunne bidrage til et fællesskab, hvor alle føler sig velkomne og har lyst til at være en del af det.

Glædelig jul til jer alle.

De bedste hilsner

Forældreudvalget: Emma, Sofie, Mona og Mariko

* * * * *

Februar:

Lørdag d. 21. februar kl. 10: "Cinema Solhjem" i Øst for Paradis
(Film: Da Mumbo Jumbo blev kæmpestor – se hvordan man bestiller billetter i invitationen)

April:

Fællesspisning i Solhjem (Invitation og dato følger)

Juni:

Tirsdag d. 23. juni: Børnevenlig sankthans i Solhjem
(Invitation og tidspunkt følger)

* * * * *

Forældre Kaffe i Solhjem:

I april, maj og juni afholder vi løbende forældre kaffe på børnehavens legeplads.

Hold øje med invitationerne på dørene i Solhjem

FORÆLDREUDVALGET
PRÆSENTERER

Cinema Solhjem

Kom til Solhjem Cinema i biografen Øst for
Paradis lørdag d. 21. februar kl. 10.00, hvor vi ser
filmatiseringen af Jakob Martin Strids
DA MUMBO JUMBO BLEV KÆMPESTOR.

Billetprisen er 50 kr. pr. person, og man
bestiller billet via QR-koden nedenfor.

Der er et begrænset antal pladser, og billetbestilling
foregår efter først-til-mølle-princippet.

Det vil være muligt at købe drikkevarer
og snacks i Øst for Paradis' café.

Filmen starter kl. 10.15, og biografen vil
være åben fra kl. 09.45.

INDELIVET I VUGGESTUEN

– ET RUM FOR NÆRVÆR, RYTME OG RELATIONER

Nanna Kruse Madsen
Pædagog, Solhjem

I Rudolf Steiner-pædagogikken taler man ofte om naturens betydning og barnets møde med årstidernes rytme gennem udeliv. Men indenfor – i indelivet – findes en lige så vigtig verden. Her skaber vi rum for fordybelse, varme og nærvær, og det er her, mange af barnets første sociale erfaringer folder sig ud.

I vuggestuen lægger vi stor vægt på indelivet og alt det, der udfolder sig

indenfor. Hvor udelivet giver plads til bl.a. bevægelse, frisk luft og mødet med naturen, giver indelivet tid til ro, rytme og relationer. Det er her, vi tænder et lys om morgenen, synger godmorgen og samles omkring formiddagsmaden, hvor duften af nybagt brød spreder sig. Det er her, vi hænger de små huer til tørre, hjælper et barn i tøjet eller sidder sammen til samling, mens vi ser ud på regnen, der rammer vinduet.

SMÅ GRUPPER OG NÆRE RELATIONER

I hverdagen deler vi ofte børnene i mindre grupper, hvor vi kan fordybe os sam-

men. Det kan være, når vi sidder omkring bordet med modellervoks, når vi giver fodbad og synger sange, eller når vi tegner og fortæller små historier.

I disse stunder opstår der tid og plads til samtale, øjenkontakt og berøring – det nære samspil, hvor barnet får lov at mærke sig selv og de andre. Børnene lærer at række en ven en klump voks, at vente på tur eller at sidde tæt og lytte, mens vi læser en bog. De oplever, hvordan det føles at hjælpe til, at blive hjulpet og at gøre noget sammen. Det er her, de første

sociale erfaringer vokser frem – stille og naturligt – i et fællesskab båret af ro, rytme og omsorg.

DE VOKSNE SOM RYTMENS BÆRERE

I indelivet er de voksne mere end omsorgspersoner – det er os, der bærer og skaber rytmen i hverdagen. Gennem vores bevægelser, stemme og tilstedeværelse viser vi barnet, hvordan hverdagen folder sig ud – ikke gennem instruktion, men gennem handlinger, der kan efterlignes.

Når vi fejer gulvet i roligt tempo, lægger vasketøj sammen eller stiller kopper frem med nænsomhed, skaber vi en pædagogisk handling, som børnene naturligt falder ind i.

I Steinerpædagogikken lægges der vægt på, at barnet først og fremmest lærer gennem sanserne – gennem det, det ser, mærker og oplever i de voksnes måde at være i verden på. Derfor øver vi os i at være nærværende og tydelige i vores handlinger. Det betyder ikke, at vi altid er perfekte, men at vi arbejder på at skabe en ro, som barnet kan spejle sig i. Her

begynder de første spirer til selvstændighed at vokse frem: når barnet rækker ud efter kosten, prøver at folde en klud, eller sætter sig i cirklen på gulvet og venter på samling, fordi det mærker rytmen, før det forstår den. På denne måde bliver indelivet et levende møde, hvor barnet gennem efterligning langsomt træder ind i rytmen.

STEMNINGEN INDENFOR – FANTASI, FORDYBELSE OG RYTME

I vuggestuen forsøger vi at skabe et varmt og trygt miljø med naturlige materialer,

dæmpede farver og et roligt tempo. Synet af levende lys, et stykke silke på bordet eller en blomst er med til at forme en stemning, som indbyder til nærvær. I vuggestuen gør vi os umage for at skabe en stemning, hvor både børn og voksne føler sig velkomne og set.

Vi pynter op efter årstiderne og sætter om morgenen små legemiljøer op, der inspirerer børnene til leg og fordybelse – et tårn af klodser, en togbane, et tegnebord, en lille hule eller lignende. Når vi læser eller fortæller historier, tegner, synger eller former med modellervoks, åbner

vi for barnets fantasi og skaber rum for ro og kreativ udfoldelse.

Dagens rytme – med samling, måltider, leg og hvile – giver barnet tryghed og forudsigelighed, så det kan finde roen til at udfolde sig. Indelivet bevæger sig i en naturlig rytme, hvor dagens aktiviteter og små gøremål flyder ind i hinanden på en harmonisk måde. Måske hjælper et barn med at tørre bordet af efter frokost, vande planter eller lægge en dukke til at sove. Børnene oplever, at dagen har en begyndelse, en midte og en afslutning – og i denne rytme finder de ro, tryghed og muligheden for fordybelse.

ET LEVENDE INDELIV

Indelivet i vuggestuen er et levende fællesskab, hvor relationer, fantasi og rytme får plads og næring. Her tænder vi et lille lys i mørket, synger årstidssange og deler dagens gøremål, så barnet mærker, at verden også indenfor kan være varm og fuld af skønhed. Når vi bygger en togbane, triller bolde, giver dukker tøj på eller samles om en historie, bliver aktiviteterne til små øjeblikke af nærvær, hvor barnet oplever sig selv som en del af et meningsfuldt fællesskab.

Indelivet i vuggestuen er derfor ikke blot rammen om vores daglige gøremål; det er selve grundlaget for barnets første møder med fællesskab, rytme og omsorg. Her, i de små gentagne handlinger og i den varme stemning, får barnet mulighed for at mærke sig selv som en del af noget større. I indelivet skaber vi en verden, hvor barnet kan vokse i sit eget tempo, finde tryghed i rytmen og blive båret af de relationer, der langsomt spirer frem.

MED KÆRLIGHED OG TAKNEMMELIGHED

Maria Friis Nielsen
Pædagog, Solhjem

På Margueritten er vi, både børn og voksne, glade for såvel udeliv som indeliv. De bærer begge forskellige kvaliteter, som vi nyder at veksle imellem. Når børnene møder ind i børnehaven om morgenen, starter dagen på stuen, hvor de voksne er i gang med hverdagens gøremål.

KØKKENETS ROLIGE CENTRUM

Jeg starter som regel dagen i køkkenet, hvor jeg tager fat på dagens madlavning, dette bestående af mussemadder, dej til boller og dagens frokost. Der breder sig en duft af maden, og børnene kommer til for enten at kigge, snakke eller hjælpe med madlavning. Det lille barn, som børn i børnehvealderen er, forholder sig hele tiden til centrum, og den voksne er dets centrum. Derfor er det vigtigt for barnet, at den voksne forholder sig i ro og er et stabilt og roligt centrum, så barnet kan finde ro til at lege. Hvis den voksne forlader "sit sted", bliver der straks uro

blandt børnene. Jeg mærker det tydeligt, hvis jeg f.eks. skal forlade køkkenet for at hente viskestykker i kælderens, så er der pludselig opbrud i børnenes leg. Jeg har lynhurtigt en hel hale af børn efter mig, der spørger, hvor jeg skal hen og gerne vil med.

TRYGHED, MATERIALER OG LEG

Når jeg som voksen forholder mig i ro i køkkenet med efterlignelsesværdige gøremål, mærker jeg hvordan stuen fyldes af den dejligste stemning af leg i alle kroge. Børnene tør fordybe sig i legen, når de kan være trygge ved, at jeg er dér, hvor jeg plejer at være. Og får de brug for min hjælp, ved de, hvor de kan finde mig. Børnene oplever, at verden er tryk, genkendelig og konstant.

Vi voksne gør os mange tanker om valget af legetøj, materialer og udsmykning på stuen. Vi vægter højt, at børnene kan lege med forskellige materialer, f.eks. uld, silke, træ, metal, som hver især giver barnet forskellige sanseindtryk. Derudover vægter vi højt at legetøjet kan være mange forskellige ting alt afhængig af, hvordan børnene bruger deres fantasi. Et silketørklæde kan både være en kappe, en

kjole, en dyne til en dukke, græs til nogle dyr, ja listen er lang, og dette ses tydeligt, når børnene leger.

Stuen bærer præg af årstiden og tiden på året. Netop nu er vi gået ind i december, hvor vi pynter op til jul. Dermed bærer vores indeliv netop nu præg af dette. Vi laver julepynt, pynter juletræ og laver hemmelige julegaver. Sådan har hver årstid deres ting, som vi laver på stuen. Vi holder af at invitere naturen med ind på stuen, så når vi går på tur, tager vi gerne ting fra skoven og stranden med hjem og pynter med dem på stuen. Dette viser sig bl.a. på vores årstidsbord, som passer til den årstid vi netop er i. På den måde mærker børnene årets gang og rytme. Børnene holder af at kigge på og snakke om årstidsbordet og følger ivrigt med, når

nye årstidsborde opstår.

EVENTYR SOM DAGENS STILLE STUND

Et af mine absolut yndlingsøjeblikke på dagen, er når vi efter frokostmåltidet samles til eventyr. Vi samles på det store lyserøde tæppe, og så fortæller en af pædagogerne eventyr. Rudolf Steiner udtrykte, at eventyrerne er en livsvejledning til mennesket. Eventyrerne er konkrete og handlingsprægede, så børnene let kan forbinde sig med dem og danne enkle indre billeder. Her kan viljen og fantasien leve, og barnet kan lære verden at kende. En af de ting jeg særligt holder af ved eventyrstunden, er at det er et øjeblik på dagen, der er præget af ro og nærvær. I en moderne verden, hvor både børn og

voksne lever i en hektisk hverdag præget af konstante afbrydelser, er eventyret en kort stund, hvor stilheden finder vej og vi ikke skal andet end bare at være til stede i nuet og være til eventyr. Jeg oplever, at børnene i høj grad holder af eventyrstunden og glæder sig til at høre det daglige eventyr. Det er skønt at se forventningens glæde i deres ansigter, når de på 3.-4.-5. dagen efterhånden kender eventyret, og måske kan synge eller nynne med på en sang fra eventyret eller næsten griner på forhånd inden det sjove sker i eventyret. Eventyrerne lever i børnene, og de leger ofte eventyr på stuen og fortæller for hinanden. Der er altid nogle af børnene, der gerne vil lege eventyr, når eventyrfortællingen er slut, og det er fantastisk at stå i køkkenet og ordne opvask og så i baggrunden kunne høre en gruppe børn, der synger "eventyr, kom til mig, jeg vil gerne

høre dig" efterfulgt af deres genfortælling af dagens eventyr.

STUEN SOM VORES FÆLLES HJEM

Stuen er vores "hjem", når vi er i børnehaven. Det er her, vi vender hjem til når vi har været på tur. Det er her, vi kan sidde og varme os, når vinden rusker udenfor vinduerne. Det er her, vi har vores ting, det er her, vores ræv Herman og dukkerne bor. Det er her vi hver dag sørger for at de ligger godt i deres senge, når vi om eftermiddagen går hjem. Vi passer på vores legetøj og sætter det pænt på plads, når vi rydder op. Når noget går i stykker limer, syer eller på anden vis reparerer vi det. Når vi har spist, og der er vand tilbage i kanderne, vander vi planterne på stuen fremfor at hælde det i vasken. Vi voksne bærer en stemning af kærlighed og taknemmelighed i os, som smitter af på børnene og præger vores liv på Margueritten.

LANTERNEFEST

EN LILLE HILSEN FRA BESTYRELSEN I SOLHJEM

Solhjems bestyrelse

*Andreas, Anne Sofie, Mathilde,
Sigrid, Søren, William og Sophia*

I Solhjem er forældrene ikke blot en vigtig del af hverdagen. Nej, de er også med til at forme institutionens fremtid. Som forældrevalgte medlemmer af bestyrelsen har bestyrelsen en helt central rolle sammen med en medarbejderrepræsentant, Pernille Sandahl, og Solhjems leder, Tina Lauritsen. Bestyrelsen er den øverste myndighed i Solhjem. Det betyder, at forældrene på denne måde med deres stemme er med til at træffe beslutninger, der har stor betydning for både børn, personale og den daglige drift.

Bestyrelsen har det overordnede ansvar for institutionens rammer og retning. Det handler ikke om små detaljer i hverdagen, men om de store linjer. Det er de beslutninger, der sikrer, at Solhjem er et trygt, udviklende og inspirerende sted for alle børn og voksne.

HVAD LAVER BESTYRELSEN SÅ EGENTLIG?

Forældrene i bestyrelsen er med til bl.a. at fastlægge økonomiske prioriteringer ift. hvordan midlerne skal fordeles. Det kan f.eks. være fastsættelse af takster for

forældrebetaling. I forhold til økonomi står bestyrelsen også for fundraising. Bestyrelsen har bl.a. fået godkendt midler fra Salling Fonden til stråtag på Anemonehuset samt solsejl til Giberhytten. Bestyrelsen bidrager også til at skabe rammer for trivsel og anerkendelse hos personalet i Solhjem. Tilbage i september stod bestyrelsen f.eks. for en eftermiddag/aften for personalet, hvor der var tid til personlige snakke efterfulgt af god mad på Food Festival og afslutningsvis en tur med partybus og hygge i Århus centrum. Bestyrelsen spiller også en vigtig rolle i forbindelse med formelle opgaver såsom tilsyn. Her deltager en eller to medlemmer af bestyrelsen i både det forudgående arbejde med tilsynsrapporten af Solhjem samt det evaluerende arbejde, hvor en tilsynsførende fra Aarhus Kommune kommer ud til Solhjem. Alt i alt en masse forskellige opgaver, hvor forskellige kompetencer kan komme i spil, og der er plads til alle.

ESSENTIEL FOR SOLHJEM

At være en del af bestyrelsen er en spændende og givende opgave, hvor man som medlem får indblik i driften af Solhjem, kommer tættere på beslutningerne og kan være med til at præge Solhjem positivt. Bestyrelsen består pt. af folk med forskel-

lig baggrund, hvilket er en stor gave, når vi samtaler, diskuterer og tager beslutninger. Målet for bestyrelsen er at tilgodese alle på bedst mulig vis, og her er diversitet en vigtig faktor.

JULEBASAR I SOLHJEM

Bestyrelsen vil gerne opfordre til deltagelse af planlægning af julebasaren. I år er der desværre ingen basar i Solhjem grundet lav tilslutning blandt forældre i udarbejdelse af basaren. Dette er ikke en bestyrelsesopgave, men vi hjælper gerne i gang og deler erfaringer.

Basaren har altid været en fantastisk begivenhed i Solhjem. Det er en dag fyldt med fællesskab, hygge og oplevelser for både børn og voksne. Nu drømmer vi om at få den op at stå igen, og vi har brug for jer!

AT VÆRE MED I BASARUDVALGET ER EN UNIK MULIGHED FOR AT:

- Skabe glæde og fællesskab for alle familier.
- Bidrage med idéer og kreativitet – uanset om du elsker planlægning, pynt eller praktiske opgaver.
- Lære andre forældre at kende og styrke sammenholdet i institutionen.

Ingen opgave er for lille, og alle kan være med – det vigtigste er, at vi løfter i flok. Jo flere hænder, desto lettere og sjovere bliver det. Vi vil igen vende basaren på generalforsamlingen til foråret, og vi håber, at der vil være stor tilslutning og mange hjælpende hænder.

FORÆLDRE – VI HAR BRUG FOR ALLE

Forældrenes perspektiv er uvurderligt, da vi repræsenterer børnenes stemme og sikrer, at beslutningerne tager udgangspunkt i det, der er bedst for familierne. Forældreengagement er med til at skabe en institution, hvor samarbejde og fællesskab er i centrum.

Overvej gerne at stille op til bestyrelsen i foråret eller deltag aktivt i dialogen med de nuværende medlemmer. Medlemmer af bestyrelsen kan findes på Solhjems hjemmeside under fanen ”Om os” og dernæst ”Bestyrelse og vedtægter”. Jo flere perspektiver vi har med, desto stærkere bliver Solhjem.

Bestyrelsen ønsker alle en god jul!

VÆKKEURET RINGER ALTID FOR TIDLIGT

Hvis jeg er heldig, kan jeg nå et bad og nyde morgendøsen for mig selv. Det sker næsten aldrig. For det meste vågner Bille i det samme, jeg står ud af sengen. Det er aldrig til at vide, hvilket humør morgenen antager. Begynder den med, jeg elsker dig far, bliver den forhåbentlig rolig. Måske ligefrem rar. Men er den første lyd fra min treårige et utilfreds grynt, kan morgenen folde sig ud i en vifte af ubehagelige scenarier. Så er målet at nå ud ad døren, uden mit eget humør lider uoprettelig skade.

Og så sker det. Den øvelse, som hos mange forældre sætter en kurs for dagens indre følelsesliv. At aflevere mit barn i institution uanset humør.

Uanset at morgenen begyndte med det utilfredse grynt.

Uanset at min drengs hjerne krakelede, fordi jeg hældte rosinerne forkert på havregrynen.

Uanset at hele mit væsen har lyst til at melde mig syg på arbejde, tage ham under armen og vende snuden hjemad. Men jeg har opdaget, at jeg har fået en gave.

Den begynder allerede ved den store bugt, de majestætiske træer og stolte herskabsvillae. Den fortsætter ind ad dørene med to sæt håndtag, som kan volde selv voksne problemer. Videre ind på Billes stue, hvor morgensolen skinner ind ad de store vinduer mod øst på selv de mørkeste dage. Hvor det hjemmelavede morgenbrød skæres i skiver med den gamle brødskeer fra min bedstefars tid. Hvor gardinerne er lange og lyse, væggene lyserøde og roen sætter sig i selv det mest hoppende barn.

Her møder jeg Maria. Snakkende, bestemt og opmærksom.

Her rumsterer Troels. Rolig og omsorgsfuld.

Frederik er her også. Med sit skarpe snittegrej og gode humør. Når dagen er ved at nå sin ende, fortæller Bille, at han igen i morgen vil lege med Birk, Hjalte eller Eleonora.

Og det er som om, at jeg næsten har glemt, at vækkeuret vil ringe alt for tidligt.

Tak for det, Margueritten

Esben, far til Bille på Margueritten

MØRKET DER BRYDES

Denne morgen ligger mørket ikke bare udenfor, men har også sneget sig helt ind i vores stue, køkken og soveværelse. Vintermørket lægger sig på en særlig måde – tungt, søvnt, som under vand. Mørket hviler på dine øjenlåg men efter lidt tid, så vågner du, løber ind i stuen i bare tær, og det kan høres i hele huset, hvordan dine nøgne fødder klasker mod det hårde gulv.

Mørket ligger som en masse i hele hjemmet, trukket ud over alle tingene. Selv dine legesager har mistet deres farver og former og flyder sammen med alt andet i rummets store masse. Og jeg tror at du oplever noget i mørket, ser noget andet, end når der er lyst, for jeg kan høre hvordan du løber. Da du kommer til mig, tænder vi et lys i stuen, og det er som om mørket går i stykker.

Vi har et kalenderlys på bordet. Lyset sitrer kort før flammen samler sig, som om flammen først skulle beslutte sig for, om den orkede at være flamme. Jeg fortæller dig, hvorfor vi tænder kalenderlyset, at det er fordi vi tæller ned til juleaften og den særlige julenat hvor et barn fødes i Betlehem. Jeg er ikke sikker på, om du hører det, for du sidder allerede på din høje stol med benene trukket op

under dig, og en lang række hårtotter peger skråt ud mod universet. Du siger ikke noget, men stirrer på flammen.

Jeg hælder den varme havregrød i en skål, stiller den foran dig og du rører rundt med skeen, ikke for at spise, men for at høre den der særlige tykke lyd som grød laver mod en keramisk skål. Jeg vil have mere smør siger du og du vil selv putte den i, siger du. Og jeg forstår at du er sur, for du ville selv have puttet smørret i. Jeg tænker at din stemme er en lyd af morgen, et menneske der vågner og er lidt småsur.

Jeg lægger min hånd på din ryg og jeg ser at du ikke rigtig har spist noget af din havregrød. Du læner dig en anelse tilbage, som om din krop svarede: Her er jeg. Du har nok spist tre skefulde og så er du blevet distraheret af gårsdagens blæktegning tænker jeg. Du fortsætter den historie hvor du slap. Noget med at der var huse med baner i, rutsjebaner og mennesker viklet ind i noget garnagtigt. Jeg tænker at blæktegningen ligner en vintermorgen med mennesker der farer hid og did. Jeg vurderer at det bliver svært at trække dig ud af det rum som du er faldet til i. Der foran lyset og din tegning. Så jeg fortæller dig, at børnene venter på dig,

børnene oppe i børnehaven, for du skal jo med bussen sammen med dem. Du gider ikke nu, siger du, og jeg forudser at det kan blive en virkelig kamp at få dig i flyverdragten. Men så kommer din far, der lige er vågnet og han kommer farende henimod dig og skriger som en heks og siger godmorgen med sin heksestemme. Du griber legen og er fuldkommen med på, at I er hekse. Din flyverdragt bliver besat, som en levende dæmon og den flyver rundt i din fars arme og du kan kun besejre den ved at iføre dig den. Og nu står du så dér i flyverdragt, hue, vanter og med rygsæk og du skal afsted.

Nu træder I ud i morgenen, og du udbryder med glæde i stemmen ”Det regner!”. Jeg svarer noget med, at så er det godt at vi har masser af tøj på, men det lyder lidt tyndt, for det var slet ikke det, som din tankebane handlede om. Det var et udtryk for det særlige ved netop ”regnen”. Fænomenet regn. Regn på jord, regn på næsen, regn der trommer på taget.

Nu cykler du afsted med din far og jeg forestiller mig den larmende trafik, I kører igennem. Lyset der spejler sig i

den våde asfalt, de små varme lys i folks vinduer. Jeg forestiller mig det store runde sving I tager, hvordan i nærmer jer Solhjem om hjørnet. Når I træder ind bag lågen vil I høre sagte stemmer, lugten af våde flyverdragter og pædagogernes blide stemmer der møder jer. Du trækker hæften af og din far kysser dig farvel, i vinker. Dig og alle børnene står på bussen, og jeres små tasker spændt omkring jeres flyverdragter får jer til at ligne snegle med sneglehuse der stiger om bord på et fremmed fartøj. I driver gennem skoven og ud til Giberhytten, hvor der venter jer et lille stykke kendt jord. Så samles I om bålet hvor I skal drikke noget varmt og snitte. Og jeg får den tanke, når jeg tænker på dig og de andre i Giberhytten, at vi mennesker i grunden lever af lyset. Solen, et stearinlys på et køkkenbord, bålet i børnehaven og det levende lys som vi tænder i hinandens øjne. Nu hvor jeg selv skal ud i den kolde regn og afsted, videre med mit arbejde, føles det ikke helt så koldt som før tænker jeg. For dit lys sidder stadig i mig.

Anna, mor til Sonya i Giberhytten

SKT. MICHAELSFEST

KALENDER

2025

DECEMBER

Fredag d. 19. dec.	Julefest	Børnehavebørn og forældre
Onsdag d. 24. dec.	Juleaftensdag	Solhjem lukker kl. 14.00
25. og 26. dec.	Juleferie	Solhjem holder lukket
Tors. d. 1. jan.	Nytårsdag	Solhjem holder lukket

2026

MARTS

Fredag d. 6. marts	Fastelavnsfest	Børnehavebørn
Fredag d. 27. marts	Påskefest	Børnehavebørn

APRIL

2. april - 6. april	PÅSKEUGE OG -FERIE - Erfaringsmæssigt et lavere fremmøde af børn i Solhjem	
Torsdag d. 16. april	Arbejdsdag i Giberhytten	Børn og forældre i Giberhytten
Fredag d. 17. april	Arbejdsdag på Strandvejen	Børn og forældre i bhv.huset, Vildrosen og vuggestuen

MÅJ

Torsdag d. 14. maj	KR. HIMMELFART	
Fredag d. 15. maj	Fredag efter Kr. Himmelfartsdag - Erfaringsmæssigt et lavere fremmøde af børn i Solhjem	

JUNI

Fredag d. 5. juni	Grundlovsdag	Solhjem lukker kl. 12
Uge 27 og 31	Før og efter hovedferien - Erfaringsmæssigt et lavere fremmøde af børn i Solhjem	

I uge 42, ugen mellem jul og nytår, uge 7, påskeugen, fredag efter Kristi Himmelfartsdag samt juli måned ved vi erfaringsmæssigt, at der er et lavere fremmøde af børn i Solhjem.

For at tilpasse vores medarbejderressourcer til antallet af børn, spørger vi derfor altid efter forventet fremmøde i disse tidsrum og tilpasser derefter vores ressourcer. Der vil derfor kunne være sammenlægninger i Solhjems afdelinger i disse tidsrum.